

Я завжди держався думки: нехай пропаде моє ім'я, але нехай росте і розвивається... народ...

(І. Франко).

В той час коли всі християни тішилися Різдвяними святами у с. Антонівка з пам'ятного знака на честь 100-річчя перебування у селі, в гостях у пароха о. Северина Бурачка, корифеїв української літератури І. Франка, М. Коцюбинського та В. Гнатюка, який знаходиться біля антонівської церкви, зникла мідна чеканка...

Роман Баліцький – голова районної ради 2002-2010 років, один з ініціаторів встановлення пам'ятного знака:

- Слів немає, щоб дати якийсь пояснення тому, що сталося. Йдеться навіть не про

матеріальну цінність вкраденого, тут важливіше інше – до якого рівня треба опуститися, щоб зривати, в їх розумінні, «шмат міді», який знаходиться біля церкви і увіковічує предків села, людей поважних і освічених, яких поважали світочі української літератури. Безперечно, пам'ятний знак буде відновлено, будемо про це ще раз просити авторів пам'ятника, тільки треба слова підшукати, щоб пояснити: «Чому???».

Сільський голова с. Любші Василь Лизак:

- Мені прикро і боляче подвійно: як голові сільської ради і як мешканцю села Антонівки. До цього часу не можу повірити, що цей вандалізм вчинили наші люди. Ми повідомили працівників міліції, пробували шукати самі. Безперечно, пам'ятний знак буде відновлено, але гіркий присмак залишиться...

Роман Романович – скульптор, автор пам'ятного знака:

- У голові не вкладається. Пам'ятаю відкриття цього пам'ятного знака, людей, які приїхали з усієї України. Нині вже не пригадую, скільки часу витрачено на чеканку пам'ятного знака. Але хіба це має значення? Обов'язково потрібно відновити. Якщо збереглися фото, то я візьмуся за це, хоч на сьогодні трохи здоров'я підводить.

Від нашого часопису хочу звернутися і до тих, хто, можливо, знає або має інформацію, де знаходиться бронзова чеканка пам'ятного знака. Як «дорогоцінний метал» це зовсім незначні кошти, але як історична пам'ятка – це дуже дорогий для багатьох людей, не лише жителів Антонівки, експонат нашої з вами спільної історії. Будьте людьми, зголосіться і, якщо можливо, поверніть!..

Андрій Данилець.